

NGUỒN GIÁNG SINH THÂM RỄ TÂM HỒN

Pho Kinh Thánh được thế giới Ki-tô giáo coi là kho tàng chất liệu niềm tin về ơn cứu chuộc – Con Thiên Chúa xuống thế làm người. Người ta luôn có thể khám phá và cảm nhận những chiều kích mới trong kho tàng ấy. Lễ Giáng Sinh năm nay tôi xin chia sẻ cùng các bạn chút cảm nhận qua những dòng Kinh Thánh tôi tóm lược dưới đây.

Con Người

Sau khi Thiên Chúa tạo dựng trời đất và muôn vật trong đó thì Ngài tạo dựng con người giống hình ảnh mình. Ngài tạo nên con người có nam có nữ, tạo cách đặc biệt. Khi tạo dựng muôn vật Ngài chỉ truyền lời là có. Khi tạo dựng con người Ngài dùng bùn đất nặn nên hình dạng rồi hà hơi ban cho con người sự sống. Ngài đặt đôi con người nam nữ cai quản muôn vật, và đặt con người trong Vườn Địa Đàng – khu vườn hạnh phúc. Thiên Chúa chỉ yêu cầu con người giữ một điều là đừng đụng tới “cây biết lành biết dữ” ở giữa vườn, ăn nó là chết.

Khổ là trong các loài thụ tạo có cả quỷ Lucifer [lu-xi-phe]. Vì kiêu ngạo hấn bị phạt trong hỏa ngục nên ghen tức với loài người. Hấn hiện hình con rắn để cám dỗ người nữ Eva phạm điều Chúa cấm – Eva ăn trái cấm để “biết lành biết dữ bằng Thiên Chúa”, rồi lại rủ Adam cùng ăn. Ăn rồi mới thấy mình trần truồng, phải lẩn trốn khi Chúa đến thăm. Bị hỏi, Adam đổ tội cho Eva: “Người đàn bà Chúa ban cho con rủ con ăn!”; tới lần [mình], Eva đổ tội cho con rắn: “Con rắn bảo con ăn đi, chả sao đâu!” Con người chẳng ai nhận tội, con rắn lặng im. Chúa nói cho biết hậu quả của việc phạm điều cấm thì sẽ thế nào, đau khổ và chết ra sao, sẽ mệt lắm đó. Chúa thấy trước con người sẽ mệt đến thế nào nhưng Ngài không thể dứt tình thương cho con người nên Ngài hứa sẽ ban cho loài người một “Eva mới – một người nữ sẽ đập dập đầu con rắn”. (Sáng Thế Ch 2-3)

Từ đó sự trông đợi một Đấng Cứu Thế khởi đầu. Suốt khoảng bốn ngàn năm dân của Thiên Chúa lưu lạc, tan rã nhiều hơn quy tụ, bị lưu đày, và sống kiếp nô lệ nhiều hơn an cư lạc nghiệp. Thánh sử Matthew kể ra 42 đời nối tiếp nhau từ tổ phụ Abraham tới Giê-su Con Thiên Chúa sinh ra tại Bethlehem. Từ tổ tiên Adam tới Abraham thì chắc vì nhân loại còn quá sơ khai không thể ghi lại được gì. Có điều, dòng lịch sử nhân loại chìm nổi, quanh co, tranh giành, chiến tranh, phân tán, quy tụ... giống như cuộc sống con người trôi nổi, phiêu dạt, và phát triển theo tất cả mọi hướng thúc đẩy của thiện ác, tốt xấu, lành dữ, sáng tối... có gốc rễ trong bản tính con người.

Bốn Người Đàn Bà

Trong dòng gia phả 42 đời mà từ đó Con Thiên Chúa sinh ra, Matthew kể tên bốn người đàn bà là mẹ của ai trong các giai đoạn khác nhau, trong khi mẹ của mấy chục người đàn ông khác không được nhắc tới. Cần biết là nền văn hoá Do Thái thời xưa trọng nam khinh nữ có khi còn tệ hơn Việt Nam. Ta hãy vất vả xem các bà là ai, và đóng vai trò gì trong lịch sử cứu chuộc của Thiên Chúa.

Thánh sử Matthew ghi vắn tắt về các bà như sau: Giuda [Jude] sinh Perez và Zera với bà Tamar; Salmon sinh Boaz với bà Rahab; Boaz sinh Obed với bà Ruth; và Vua David sinh Solomon với bà vợ của Uriah (Bathsheba).

Đơn giản đó chỉ là những tên gọi. Trong lịch sử Việt Nam cũng có một số nhân vật nữ. Khi tên họ được nhắc tới, chúng ta biết họ là ai và đóng vai trò gì trong lịch sử nước nhà: Trưng Trắc, Trưng Nhị, Triệu Thị Trinh, Bùi Thị Xuân, Nguyễn Thị Lộ, Hồ Xuân Hương, Cô Giang, Cô Bắc... Người nước ngoài hay người không biết lịch sử Việt Nam phải tìm hiểu thêm. Vậy bây giờ ta hãy tìm thêm xem bốn bà trên kia là ai mà được nhắc tới trong gia phả Do Thái của Con Thiên Chúa.

Sách Sáng Thế Ch.38 kể Tamar là con dâu cả của ông Giuda. Chồng cô chết sớm trước khi có con nối dõi tông đường. Theo luật Do Thái cô sẽ phải cưới em trai của chồng. Tuy nhiên anh này không muốn có con với cô và cũng chết sớm. Cô phải chờ người em thứ hai của chồng lớn lên. Trong thời gian chờ đợi quá lâu, Tamar có dịp lập mưu giả làm gái điếm để ăn ở với bố chồng Giuda. Người con Perez từ đó tiếp nối dòng dõi.

Sách Joshua Ch. 2 kể về người đàn bà thứ hai. Cô Rahab là một gái điếm (thứ thiệt) ở thành Jericho. Khi ông Joshua sai quân dò thám thì hai thám sát viên đến ăn ở với cô ta. Khi Vua Jericho nghe biết, cho lính đến vây nhà Rahab, cô giấu hai thám sát viên trên nóc nhà và đánh lừa lính của vua chạy tìm hướng khác. Được biết quân Do Thái sắp chiếm thành, Rahab xin cho mình và gia đình cha mẹ, anh em được cứu sống, và trao đổi những dấu hiệu để tránh bị giết khi quân Do Thái chiếm thành. Sau đó Rahab cưới Salmon tiếp nối dòng dõi.

Về bà Ruth, có nguyên một cuốn sách về bà. Bà thuộc giống dân Moab lấy chồng Do Thái nhưng chồng chết sớm mà không có con. Mẹ chồng Naomi không có con trai nào khác nên khuyên Ruth về quê. Là một con dâu hiếu thảo, chồng mất và mẹ chồng khuyến khích Ruth vẫn không quay về quê hương mà đi theo để thờ phụng Thiên Chúa và phụng dưỡng mẹ chồng dù phải đi mót lúa hàng ngày. Ruth nghe theo sự thu xếp của mẹ chồng lấy Boaz – con trai của bà Rahab – và trở thành bà cố nội của vua David.

Bây giờ đến bà vợ của Tướng Uria. Sách Các Vua và sách 2 Samuel kể câu chuyện Vua David bị sắc đẹp của Bathsheba lôi cuốn nên ngoại tình, rồi tìm cách cướp vợ vị tướng quân của mình bằng cách đẩy ông ta ra chỗ chết trong chiến trận không tiếp cứu.

Tại Sao?

Câu hỏi lớn được đặt ra là tại sao Thiên Chúa lại chọn một dòng dân cho Con Thiên Chúa sinh xuống trần mà dòng dân ấy lại tội lỗi và tạp chủng như vậy? Con dâu ăn ở với bố chồng là loạn luân; gái làm điếm của dân ngoại bị coi là cặn bã xã hội lại có dòng trong gia phả; Vị vua danh giá David thì phạm một lúc ba tội tà dâm, ăn cướp (vợ), và giết người. Rồi người đàn bà ấy lại trở thành thái hậu của Vua Solomon nổi tiếng về sự khôn ngoan và giàu sang. Chỉ mình bà Ruth tuyệt vời thì cũng có gốc dân ngoại. Tại sao Thiên Chúa để xảy ra như vậy? Dòng dõi đế vương phải thế nào thì dòng dõi của Con Thiên Chúa phải trong sáng tuyệt vời từ trong ra ngoài mới hợp lý chứ?

Vâng, câu hỏi ấy hoàn toàn hợp lý với chúng ta trong mức độ hạn hẹp của con người, nhưng lòng Thiên Chúa khác lòng dạ của chúng ta rất nhiều. Dù Do Thái là nhóm dân được Chúa chọn làm dân riêng nhưng toàn thể nhân loại đều được Thiên Chúa tạo dựng, đều là con của Ngài. Giữa một đàn con, một đứa được chăm sóc cách riêng không có nghĩa là người cha không yêu thương các con khác, và không phải họ không được chăm sóc theo nhu cầu của họ. Cách cư xử ấy được người cha cắt nghĩa cho người anh về sự đón mừng người em hoang đàng trở về trong trình thuật của Thánh sử Luca Ch.15:11–32.

Những tội lỗi làm xấu dòng dõi của Con Thiên Chúa không phải chỉ có ở một số con người mà là ở tất cả, nó tiềm tàng trong bản tính con người. Không phải vì thế mà Chúa nói “Ta đến không phải vì kẻ lành mà vì người tội lỗi, không phải vì người khỏe mà vì người đau yếu” sao? Thân phận yếu đuối của con người không hẳn chỉ có tính tiêu cực nhưng nó còn khiến con người biết tìm đến Chúa, cần Chúa. Có biết bao tội nhân trở thành thánh nhân vì cảm nhận được tình yêu Chúa qua sự được tha thứ. Không phải yêu nhiều vì được tha nhiều – và ngược lại – đó sao!

Cho nên, việc Thánh sử Matthew liệt kê gia phả của Con Thiên Chúa nói với chúng ta ít nhất ba điều. Thứ nhất, nhân loại là một đại gia đình mà Thiên Chúa tạo dựng và yêu thương. Thứ hai, từ bản tính con người được tạo dựng với sự tự do, con người sống trong sự vật lộn giữa lành–dữ, thiện–ác, tốt–xấu, phúc–tội... nên Thiên Chúa là người Cha nhân từ cho Con của Ngài xuống thế để yêu thương, ở cùng và cứu chuộc con người. Thứ ba, để con người khiêm tốn nhìn thấy rằng mình cần đáng tạo dựng nên mình.

Giống Nhưng Ngoại Trừ Tội

Bây giờ chúng ta có thể không thắc mắc nhiều lắm về tình yêu và mức độ thương xót của Thiên Chúa đối với con người nhưng có thể về sự thánh thiện hoàn hảo của Ngài. Người Hồi Giáo tin rằng Thiên Chúa là đáng tuyệt đối thánh thiện nên Ngài không thể dính dáng gì tới con người tội lỗi giống như ánh sáng không có chỗ cho bóng tối. Vậy thì tại sao Thiên Chúa có thể sinh làm người như chúng ta được? Là người Ki-tô hữu ta cũng có thể thắc mắc rằng một người có tội hay có án tội (nguyên tổ) thì làm sao có thể chuộc tội cho người khác được hưởng hờ gì là cả nhân loại?

Cuối dòng gia phả của Con Thiên Chúa, Thánh sử Matthew viết: “*Giu-se là chồng của Maria mẹ sinh Giê-su Đấng Ki-tô Cứu Thế*” (Mt 1:16). Cùng chương mở đầu ấy, từ câu 18 viết:

“*Maria thành hôn với Giu-se nhưng trước khi về chung sống, cô đã có thai do quyền năng Chúa Thánh Thần. Giu-se chồng cô là người công chính không muốn tố giác cô, nên mới định tâm bỏ cô cách kín đáo. Đang toan tính như thế thì sứ thần Chúa đến báo mộng cho ông rằng:*

– *Này Giu-se dòng dõi David, đừng ngại đón Maria về, vì người con Maria cưu mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần. Cô sẽ sinh con trai và ông phải đặt tên là Giê-su, vì chính Người sẽ cứu dân khỏi tội lỗi.*

Tỉnh giấc, Giu-se đón Maria vợ mình về nhà.” (Mt 1:18-21)

Như thế, đoạn trình thuật này đã chuyển dòng gia tộc của Chúa Con, Giê-su, từ Giu-se sang dòng gia tộc của Maria. Tuy nhiên, điểm quan trọng nằm ở chỗ “người con Maria cưu mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần”, nghĩa là dòng “gia phả của Thiên Chúa”. Điều này chỉ có Giu-se và Maria biết theo hai cách khác nhau. Người Do Thái đương thời chỉ biết trẻ Giê-su là thuộc dòng gia phả của Giu-se mà thôi. Chúng ta hãy nghe Thánh sử Luca trình thuật về sự kiện truyền tin cho Maria sau đây:

“*Thiên Chúa sai sứ thần Gabriel đến gặp trinh nữ Maria đã thành hôn với Giu-se, thuộc dòng dõi vua David. Sứ thần chào và trấn an cô:*

– *Maria đầy ân sủng, xin đừng sợ, vì cô đẹp lòng Thiên Chúa. Cô sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giê-su. Người sẽ nên cao cả, và sẽ được gọi là Con Đấng Tối Cao.*

Maria thưa:

– *Việc ấy xảy ra cách nào được vì tôi không biết đến việc vợ chồng?*

Sứ thần đáp:

– *Thánh Thần sẽ ngự xuống, và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên cô, vì thế Đấng Thánh sắp sinh ra sẽ được gọi là Con Thiên Chúa. Kìa, Elizabeth, chị họ của cô tuy già rồi mà cũng đang có thai một con trai được sáu tháng. Vì đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được.*

Bấy giờ Maria nói:

– *Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời Sứ thần nói.”* (Lc 2:1-7)

Niềm Vui Vĩ Đại

Kết hợp hai trình thuật trên với lời hứa của Thiên Chúa sau khi nguyên tổ Adam–Eva ăn trái cấm bất tuân Ngài rằng: “Ta sẽ ban cho loài người một Eva mới – một người nữ sẽ đạp dập đầu con rắn”, chúng ta thấy một chương trình cứu chuộc được hình thành. Thiên Chúa đã chuẩn bị một người mẹ trần thế cho Con của Ngài. Người nữ ấy được gìn giữ dưới bóng của Thiên Chúa để không vướng tội nguyên tổ và trọn đời đồng trinh – như được tuyên tín trong Kinh Tin Kính của GH Công Giáo – không còn là điều không thể cảm nhận.

Như thế chúng ta có thể thấy rằng, bằng tình yêu thương cao, sâu, dài, rộng mà Thiên Chúa tạo dựng nên con người, ban cho những món quà quý giá nhất mà con người lại đánh mất, để rồi Thiên Chúa phải tự thân trở thành con người để cứu con người, mang trở về nhà Cha lấy lại địa vị con cái của Thiên Chúa. Đây là niềm vui vĩ đại của Giáng Sinh mà Thiên Chúa Cha ban cho con người chúng ta.

Thiếu những nối kết với nguồn vui cứu rỗi nguyên thủy ấy, niềm vui của chúng ta chỉ là những ngọn đèn lấp lánh chớp–tắt, là những âm thanh du dương mau mờ nhạt, và là những món quà bóng bẩy chóng chán.

Lắng đọng suy niệm về mầu nhiệm Chúa Giáng Sinh, tôi nghe như có mạch nước từ cội nguồn xa thẳm róc rách chảy về. Sự khao khát của các tâm hồn thiện lành như những sợi rễ len lỏi giữa sỏi đá tìm kiếm nguồn nước. Nguồn nước ấy làm lớn và nuôi dưỡng thân cây, cành lá thành sinh hoa kết trái.

Cây lớn lên cành lá xum xuê làm chỗ cho chim chóc làm tổ. Cây cuộc đời cũng vươn cành lá xum xuê khi rễ cây thấm được nguồn nước. Bóng cây, tàn lá, hoa trái đều là những món quà cho người mở lòng tiếp nhận để hưởng dùng. Tạ ơn Thiên Chúa yêu thương chúng con đến mức cho Ngôi Hai Thiên Chúa sinh xuống ở với chúng con, nâng đỡ, và mang chúng con trở về với địa vị làm con của Thiên Chúa. Xin soi dẫn chúng con nhận biết cội nguồn của Mầu Nhiệm Giáng Sinh để tâm hồn chúng con được bén rễ mà lớn lên trở về địa vị làm con của Chúa tràn ngập yêu thương.

December 21, 2024
Nguyễn Văn Thông

Nguồn: Internet eMail by [nguyễn văn thông](#) chuyển

Đăng ngày Chúa Nhật, December 22, 2024
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A–72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH